

Divatbemutató és labdavadászat

Aki csak véletlenül tévedt el vasárnap sétálni a Kárász utcára, az bizony azt is hihetta, időérzéke tréfálta meg, s tán nem is vasárnap van. Pedig nagyon is ünnepi volt a hangulat a Komplet Vállalat őszi ruházati karneválján: még a Korzón nyitva tartó hét üzlet kereskedői is kicsinosították magukat. Első alkalommal rendeztek ugyanis ilyen jellegű karnevált. A délután 3-tól este 6 óráig nyitva tartó üzletek mellett bőségesen gondoskodtak látványról, karneváli hangulatról, vidámságról a szervezők. A mozgó divatbemutatók több száz (ezer) nézőt is vonzottak. Legnagyobb sikerű az előre „beharangozott” szokatlan meglepetésnek lett: a Korzó legmagasabb erkélyéről hulló pingponglabda-zápor alaposan megrézfálta a nézőlőket. Akik számmal ellátott golyóval találtak, egy-egy ajándékcsomagot vehettek át a vállalat valamelyik Kárász utcai üzletében. Erdemes volt tehát labdavadászatot játszani. Igaz, kétszeres fűrgesség is kellett a szerencséhez: elkapni a labdát és gyorsan átváltani ajándéokra, hiszen csak vasárnap volt érvényes az ajándék.

JEGYZET

Őszi Ruházati Karnevál

a Kárász utcán

Hogy milyen volt a forgalom a vasárnapi vásárnapon? Nos, a komplettesek nemcsak a pillanatnyi haszon reményében szervezték a karnevált. Azt szeretnék, hogy a vásárlók megismerjék üzleteik áru kínálatát, s a vállalatot. A számítás minden bizonnyal be is jött, hiszen nézelődő, vásárló emberben nem volt hiány vasárnap délután, amikor „kasszát” igyekeztünk csinálni a Komplet hét üzletében:

— *Még a nem éppen olcsó Billerbeck paplanra, párnára is akadt vevő* — mondja Huszár Istvánné, a Sirály bolt-vezetője, majd gyorsan hozzá is teszi. — *Azért a legtöbben apróságokat, fehérneműt, divatholmikát kerestek.*

— *Leginkább annak volt keletje, amit a divatbemutatón láttak a vásárlók* — teszi hozzá Bóka Klára üzletvezető már a szomszédos Ádám férfikonfekció üzletében. Itt a dzseki volt a sláger, de télikabát is vevőre talált vasárnap délután. Sokan persze csak nézegették a drágább darabokat. Hiába no, nem mindenkinél akad kabáttra való a vasárnapi séta során. Sebaj, alkalmasint visszatérnek a vevők.

— *Nézelődnek a vásárlók, de a kassza is csörög!* — meséli Kispéter Istvánné a 100X Szép üzletvezetője. — *A fehérneműtől a kosztümig mindent vittek. A kétrészes, őszi kötött ruha volt a sláger. Akadt, aki fonalat is vett...*

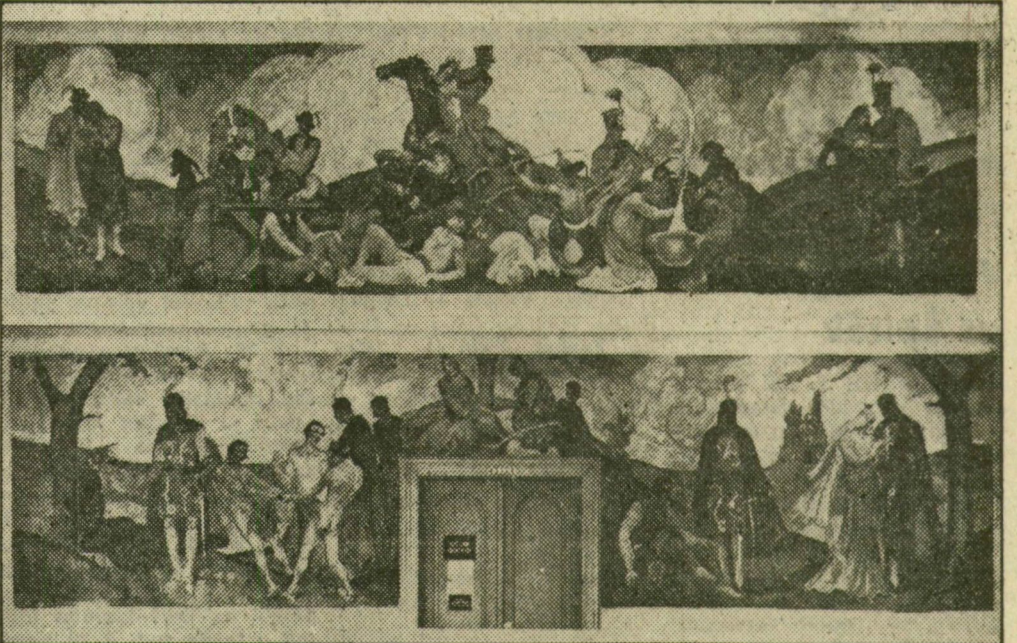
— *Megérte kinyitni?*
— *Meg. Igazán szép az érdeklődés* — mondja Fenyvesi Lászlóné, a Kárász cipőbolt üzletvezetője.

— *A vásárlás is?*
— *Az is. Főleg a csizmákat vitték, de a reklámárás női körömpökre is akadt vevő. Hétszázért igazán megéri.*

Méterárut viszont szerényebben vásároltak — tudtuk meg a Különlegesben. Az Elegant női divatáruboltban is inkább apróságokat, bizsukat kerestek.

Sebaj, szeptember 30-ig akadt még bőven lehetőség megvásárolni a kinézett holmit, hiszen az őszi ruházati karnevál nem ért véget tegnap — csak elkezdődött. (x)

Eltűntetett freskók

Hogy a képen látható, gyönyörű freskókat miért kellett eltűntetni az Ady téri egyetemi épület lépcsőfordulójából — szomorú rejtély. Nem tudni, mi kivételalót találhattak a szűk levegőjű időszak buzgólkodói a képek tartalmában, formájában. Tóth Attila Szeged közterti szobrairól és a város épületeiben fellelhető muráliákról készül könyvet írni, s ehhez már régóta gyűjti az anyagot. Hallomásból tudott a freskókról, amiket Kontuly Béla festett, s amik, ha igaz, 1947-ben még sértetlenek voltak. Hogy utána mi történt, egyelőre titok, senki sem tudja. (Nyilván, vannak szemtanúk, akik emlékeznek; a kutató szívesen venné segítségüket.) Szűcs Árpád, a múzeum restaurátora több helyen is megvizsgálta az egyszínűre meszelt falakat, de sajnos, semmilyen nyomát se találta a fal-festményeknek. Igaz, a vizsgálódás idején nem tudhatta pontosan, mit is keres. Nemrég azonban Kontuly Béla özvegye, a művész hagyatékát rendezgetve rábukkant a képek vázlataira, a kész freskókról készült reprodukciókra, s elküldte azokat a kutatóknak. Egy mellékelt korabeli levélből az is kiderült, hogy a falfestmények 1931-ben készültek ugyanakkor, amikor Ába-Novák a Dömötör-kápolnában látható freskóit festette.

Kontuly Béla a két világháború közötti időszak ismert festője volt. A szegediek két seccóját is megcsodálhatják az alsóvárosi

templom falán. Ez a hat freskó azonban — a reprodukciók alapján úgy tűnik — szebb és igényesebb az alsóvárosi képekénél. Nem hiszem, hogy létezett akkoriban nagyobb felületű, komplettebb murália a város más, világi épületében, mint ez a falfestmény-sorozat. A hatalmas méretű képeket magyar költők és írók művei ihlették. A *János vitéz*, *Az ember tragédiája*, a *Csongor és Tünde*, a *Zalán futása*, a *Buda halála* és *A jövő század regénye* adta a témát a festőnek. A képek jó kezű, művészetről, mesterségről sokat tudó alkotóról vallanak. A horizontális felületre komponált festményeken az alkotó finom ízléssel ötvözi a századforduló akadémiáinak XX. század elején divatos törekvésekkel. A historikus festészet heroizmusa, a pre-rafaeliták reneszánszhoz vonzó kifejezőmódja, a szecesszió légies ornamentikája, a keleti művészet bája egyszerre jelenik meg. De a képek láttán még Gauguin posztimpresszionista, dekoratív festményei is észébe jutnak a nézőnek.

Reménykedjünk, hátha mégis valahol ott lapulnak a vakolat alatt, a villanyvezetékek miatt összefurkált falon ezek az értékes alkotások. S hátha nem olyan világ következik ránk, amiben szegényelliváló lesz az egyetemi épület falára Vörösmarty, Arany, Petőfi, Jókai és Madách remekműveiből táplálkozó freskókat festeni.

Pacsika Emília

Melengető

Az elesettség és az önzetlenség intim volta — érületem szerint — kizárja, hogy megnyilvánulásairól „tudósítás”, netán „riport” szülessék. Belső ügyünk *adni és elfogadni* — ám napjainkra (sajnos) *közügyvé teszi az élet.* Nem lehet hát — szerintem — „tudósítatlannul” hagyni azt az akciót, aminek jegyében az elmúlt napokban, s a hét végén jó néhányan segítség adásán igyekeztek. (Írnám — ha meg nem sérteném vele azokat, akik kaptak —, hogy a szegényeken próbálták segíteni.) Ruhanevéket, kályhákot gyűjtött, majd osztott, adott a szociális munkások, a szegedi szociáldemokraták és a római katolikus egyház szervezte, bonyolította *segélyakció.* Köszönet érte. *S kívánalom, hogy tettük követésre találjon.*

Mert a mostani, kezdeti lépések tapasztalatai azt mutatják, hogy szükség van hasonlókra. Segítség-re, istápolásra szoruló városunkban is egyre több van; akik adni akarnak, tudnak, azok még kevesen. De talán csak azért — engedtessek meg nekem az optimizmus! —, mert még nemigen tudják, hogyan s mint lehet adni. Eppen ezért arra biztatnék, ha legközelebb gyűjtünk és adunk. *Közhireljük* azt bátrabban, adószőr, személyesebben. *Többször, több információt!* — A gyűjtés során most kiderült, igénylik ezt az adakozást. S természetesen is tán, hogy például a javakban jómaga serr. dús-káló, de feleslegessé vált olajkályháját odaadó szeretné tudni, kinek küld meleget. Most legtöbben — főleg idős emberek,

kik megtisztogatták, még olajjal is feltöltötték a masinákat! (őket idézem) — a „magyar szegényeknek” küldték. S róluk érdeklődtek. Miközben kiderült, nemigen tudják még például, hogy kik is azok a szociális munkások. Miként nemigen tudják azt sem, honnan, kitől, hogyan kérhetik, kaphatják azt, amire nekik lenne szükségük. A támogatásokról, segélyekről kevés, vagy semmi még az idős emberek információja. Pedig — még azok között is, akik most adtak — ebben-abbban istápolandó, kiségitendő sok van. *Várakozás, igény, óhaj, ötlet is sok van* bennük, mint a mostani akció során folytatott beszélgetésekből kiderült.

A tenniakarás és a várakozás, az igényeket élesebben megvilágítottá tette ez, a — szerintem apróbb hibái ellenére is — mindenképpen dicséretes próbálkozás. Amit követnie kell újabbaknak. Ennél népebbeknek. Amelyekben majd — remélem! — *több fiatalabb és több tehetősebb adakozó* is részt vesz. Amelyek előcsalogathatnak több *önzetlenséget, jó szándékot, szolidaritást; igényt, több ötletet, lehetőséget; konkrét megnyilvánulási formáját a segítségnek.* Amiről beszélni könnyű — *gyakorolni nehéz.* Ám nehézsége ellenére, sőt éppen emiatt, mintha *nemmesítő* lenne. Pénteken délután a Vám téren arról beszéltem nekem a „segélyakció” két szervezője, tevékeny részese. Szeretnék velük és társaikkal még sokszor találkozni.

Szabó Magdolna

Visszամondható-e a halál „meghívása”?

Ma, hétfőn kezdődik Szegeden, a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem Apáthy kollégiumának dísztermében az Egészségügyi Világszervezet (WHO) öngyilkossággal foglalkozó szakembereinek négynapos konzultációja. A norvég, a spanyol, az olasz, a svéd, a finn, az NSZK-beli és a magyar kutatók az öngyilkosságok csökkentésének Európában alkalmazandó stratégiáit vitatják meg.

A munkaértekezletnek az ad aktualitást, hogy Európa legtöbb államában — 1972-86 között — jelentősen emelkedett az önkéző halált választók száma, igen magas az öngyilkos-halálozás. Ugyancsak nőtt az öngyilkossági kísérletek száma: 100 ezer lakos közül 200 férfi, illetve 350 nő pró-

bálkozik véget vetni életének.

Köztudott tény, hogy Magyarország különösen veszélyeztetett e tekintetben, hiszen világviszonylatban az elsők között vagyunk az öngyilkosságok gyakoriságában. Országunkon belül pedig, a Tiszától keletre fekvő megyékben — így szűkebb hazánkban, Csongrád megyében is — a legnépesebb a „meghívott halált” választók tábora.

A szegedi WHO-konferencia a megelőzést szolgáló módszerek alkalmazásával, ezek eredményességével, illetve a prevenció akadályait kíván foglalkozni.

Az angol nyelvű WHO szakértői értekezlet zárkörü.

K. K.

Új kiadó Szegeden

Egyházi könyvesbolt

A kirakatban *Bálint Sándor* és *Mindszenty József* lay püspök úrtól kölcsönöz-könyve, mellettük a *Biblia* és a *Talmud*, a bejárat fölött *marty Mihály Gondolatok* a csillagó fölirat; *Szent Gellért Könyvesbolt.* Tegnapi délután *Gyulay Endre* Szeged-csanádi püspök avatta föl az egyházmegye és a Szent Gellért nevet viselő könyvkiadó kft. által közösen működtetett könyvesboltot, melynek címe: *Aradi vértanúk tere 2.*, ám a bejárat a Zrínyi utca felől található. Az egyházmegye a könyvkereskedésben nem mondható járattalannak, hiszen a *Szent István Társulat*, az *Ecclesia* és más kiadók műveit bizományosként forgalmazták már. Most azonban állandó helyen és kiadói háttérrel várják mindazokat, akik Istennel, hittel és egyházzal foglalkoznak.

Ez utóbbi gondolatot Gyudoray úrtól kölcsönöztem, aki beszédében *Vörösmarty Mihály Gondolatok* című verséből idézett, s ahogy hallgattam, arra jutottam, talán azt is ki lehetne írni a bolt bejáratára föl, hogy „erőnk szerint a legnemesbékért”. Vitathatatlan ugyanis, hogy a legnemesebb célok érdekében szervezték meg a kiadót, a környezettel harmonizáló, szép könyvesboltot, hiszen a vallásos tárgyú gyermekjátéktól a vallásbölcséleti kiadványokig mindenfélét kínál a közel 350 kötetre tehető készlet. *Guliga György*, a kiadó egyik ügyvezetője egy alapgondolat köré fűzte mondandóját: itt és most könyvesboltot működtetni missziós küldetés.

A bolt hétköznapokon 8-tól 18-ig, szombatonként 8-tól 13-ig várja a vásárlókat.

D. I.

Az autós szakmák érdekvédelme

Kisiparosok kezdeményezésére szakmai-érdekvéviselési szerveződés kezdődött megénkben. Nyilván azért (is), mert egy-egy szakmát, szakmai csoportot hatékonyabban lehet képviselni, mint a százféle szakmát gyakorlók sokaságát. Így jött létre az elmúlt szombaton a Kiosz Gépjárműjavítók, -Fenntartók és -Alkatrészgyártók Csongrád Megyei Szakmai Alapszervezete. Az alapszervezet nyitott, minden érdeklődőt (kisiparost és gmk-tagot is) szívesen lát, de elsősorban a következő szakmák képviselőire számít: autószerelő,

autóápoló, gépjármű-villamosági műszerész, karosszerialakatos, fényező-mázoló, gépjárműalkatrész-gyártó, gumijavító.

Az alakuló ülésen megválasztották az új alapszervezet testületeinek, vezető szerveinek tagjait is. Az alapszervezet elnöke *Orcsik Sándor* gépjármű-villamosági műszerész mester, alelnöke *Belányi Gyula* autószerelő-mester, titkára *Kutnyik Pál* lett.

Bővebb felvilágosítást a következő telefonszámokon kaphatnak az érdeklődők: 55-346, 64-656, 51-337.